

- 2) *Liga para a Protecção da Natureza ja Suomen tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut yhtä suurin osin.*
- 3) *Tanskan kuningaskunta, Saksan liittotasavalta, Viron tasavalta ja Ruotsin kuningaskunta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

(¹) EUVL C 58, 25.2.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 7.11.2013 (Gerechtshof te Amsterdamin (Alankomaat) esittämä ennakkoratkaisupyynnö) — UPC Nederland BV v. Gemeente Hilversum

(Asia C-518/11) (¹)

(Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut — Direktiivit 97/66/EY, 2002/19/EY, 2002/20/EY, 2002/21/EY ja 2002/22/EY — Aineellinen soveltamisala — Radio- ja televisio-ohjelmien peruspaketin tarjoaminen kaapeliteitse — Kunnan kaapeliverkon luovuttaminen yksityiselle yritykselle — Hintaa koskeva sopimusehto — Kansallisten sääntelyviranomaisten toimivalta — Vilpittömän yhteistyön periaate)

(2014/C 9/05)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Gerechtshof te Amsterdam

Pääasian asianosaiset

Kantaja: UPC Nederland BV

Vastaja: Gemeente Hilversum

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyynnö — Gerechtshof te Amsterdam — Sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi) (EYVL L 108, s. 7) 8 artiklan 4 kohdan, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) (EYVL L 108, s. 33) ja yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, s. 51) tulkinta — Kaapelin kautta saatavilla olevien

radio- ja televisio-ohjelmien paketin tarjoaminen — Kaapeliverkkoyrityksensä myynyt kunta — Loppukuluttajahintojen rajoittaminen — Kilpailusäännöt — Soveltaminen kansallisissa tuomioistuimissa

Tuomiolauselma

1) Sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 2 artiklan c alakohdassa on tulkittava siten, että palvelu, joka käsittää radio- ja televisio-ohjelmien peruspaketin tarjoamisen kaapeliteitse ja jonka suorittamisesta veloitetaan siirtokustannukset, lähetystoiminnan harjoittajille suoritettavat korvaukset ja tekijänoikeuksien yhteisvalvontajärjestöille teosten sisällön levittämisestä suoritettavat maksut, kuuluu sähköisen viestintäpalvelun käsitteen alaan ja siten kyseisen direktiivin ja henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta televiestinnän alalla 15.12.1997 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/66/EY, sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/19/EY (käyttöoikeusdirektiivi), sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/20/EY (valtuutusdirektiivi) ja yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi), jotka muodostavat sähköisiin viestintäpalveluihin sovellettavan uuden sääntelyjärjestelmän, aineelliseen soveltamisalaan siltä osin kuin tämä palvelu käsittää pääasiallisesti televisio-ohjelmien sisällön siirron kaapelijakeluverkossa loppukuluttajan vastaanottiin.

2) Kyseisiä direktiivejä on tulkittava siten, että ne ovat niiden täytäntöönpanolle asetetun määräajan päättymisestä alkaen esteenä sille, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen yhteisö, joka ei ole kansallinen sääntelyviranomainen, puuttuu suoraan hintoihin, joita sovelletaan radio- ja televisio-ohjelmien peruspaketin tarjoamisessa loppukuluttajille kaapeliteitse.

3) Näitä samoja direktiivejä on tulkittava siten, että ne ovat pääasian kaltaisessa tilanteessa vilpittömän yhteistyön periaatteen nojalla esteenä sille, että yhteisö, joka ei ole kansallinen sääntelyviranomainen, vetoaa kaapelin kautta saatavilla olevan radio- ja televisio-ohjelmien peruspaketin tarjoajaa kohtaan ehtoon, josta on määrätty ennen sähköisiin viestintäpalveluihin sovellettavan uuden sääntelyjärjestelmän toteuttamista tehdyssä sopimuksessa ja jolla rajoitetaan kyseisen tarjoajan hinnoitteluvapautta.

(¹) EUVL C 25, 28.1.2012.